

hæves det, at de Arbejdere, der faar egne Lodder, arbejder flittigt og paapasseligt og udviser Sparsommelighed, hvilket ikke altid er Tilfældet med dem, der arbejder for andre. Med andre Ord: Selvstændighed og Dygtighed og Intelligens fremelskes ved, at man giver disse Mennesker deres egen Jord. Derfor forstaaer jeg ikke, hvorfor man ikke allerede paa et tidligere Tidspunkt er gaaet den Vej.

Jeg har forundret mig noget over den Kommentar, som Hr. Hagemann har ladet fremkomme i Bladene til den Beretning, han har afleveret til den højtærede Minister. Jeg forstaaer ikke Hensigten med, at Hr. Hagemann offentlig publicerer, at efter hans Mening er Jordspørgsmaalet derovre næsten uoverkommeligt, fordi Jorden er udpint. Jeg ved ikke, om der bag disse Herrers Betænkning til den højtærede Minister ligger et Ønske om et Statstilskud til Sukkerfabrikkerne derovre. Der er jo efterhaanden blevet for mange Sukkerfabrikker paa St. Croix, og Indehaverne har vist ikke noget imod at faa nogle af dem nedlagt, naar de blot kunde enes om, hvilke der skulde nedlægges, og de vilde ogsaa nok — det tænker jeg mig — sætte Pris paa et Statstilskud til Fabrikkerne. Det er dog neppe en anbefalelsesværdig Vej at gaa, naar man skal i Færd med Jordreformer derovre. Jeg tror tværtimod, at man bliver nødsaget til at gaa en anden Vej, nemlig at oprette smaa Lodder og gaa bort fra den Stordrift, der har været etableret dér lige fra Slavetiden. Det vilde være interessant her i Rigsdagen at faa oplyst, hvorledes det er gaaet med disse mange anbefalelsesværdige Forsøg, der er etablerede derovre med nye Driftsmaader, hvilke Resultater man i det hele har naaet: hvad der er foretaget for at opnaa noget ved Mejeridrift, om der i det hele er gjort noget for at indføre Tobaksavl eller Avl af Bananer, Citroner, Appelsiner, Majs og mange andre Ting, som udmærket godt kunde dyrkes paa de vestindiske Øer og i høj Grad kunde dyrkes som Havebrug af de indfødte. Men jeg har den Opfattelse, at den Interesse, som de store Pengemænd hidtil har følt for de vestindiske Øer, afkøles betydeligt for hele dette Spørgsmaal, naar de skal forlade Stordriften derovre og gaa over til en Drift med mindre Lodder.

Det oplyses af den vestindiske Kommissions Betænkning, at Havet omkring de vestindiske Øer er rigt paa meget værdifulde Fiskearter, men at Befolkningen paa Øerne kun har de mest primitive Fangst-

redskaber og maa finde sig i, at Fiskerne fra de engelske Øer indfinder sig lige udenfor deres Dør og tager den Fisk, der findes i Farvandet. Efter hvad der er meddelt mig, er der ikke gjort det fjerneste for at forbedre dette Forhold. Fiskerne derovre arbejder med ringe Udbytte, og dog skulde man tro, at der nu var særlig gode Betingelser for Fiskeriet, efter at vi har faaet en ny Havn paa St. Thomas, saa at det kan ventes, at en Masse Skibe anløber denne Havn for at indtage Varer og Proviant. Disse Skibe benytter i høj Grad røget Fisk, og der fanges eller kan fanges, saa vidt jeg ved, en meget god Makrel i Farvandene omkring de vestindiske Øer; denne Fisk kunde røges eller paa anden Maade præpareres, saa at den paa Skibene kunde opbevares i længere Tid. Det vilde sikkert være en Reform, der kunde hjælpe Øerne.

For øvrigt blev der i 1906 under Forhandlingerne her om de vestindiske Øer hævdet af Socialdemokraterne, at det var i høj Grad nødvendigt for at ophjælpe den indfødte Befolkning at faa en Reform af Skattevæsenet derovre. Skatterne er i meget ringe Grad direkte Skatter, og de direkte Skatter, man har, er næsten alle Ejendomsskatter af forskellig Art, men den væsentligste Del af Skatterne er indirekte Skatter og Toldskatter. Der betales Told, baade naar Varerne gaar ind, og naar de gaar ud, og det saavel af Sukker som af Rom. Derved indvindes en meget betydelig Del af de Indtægter, man raader over derovre. Saa vidt jeg kan se, er det saaledes, at de store Direktører og Plantageejere kun kommer til at betale en meget ringe Skat, i alle Tilfælde vil Skatterne vanskeligt kunne ramme de Direktører, som ikke er Plantageejere, selv om de sidder med Indtægter paa op imod et halvt Hundrede Tusind Frcs. aarlig, og der er mange, der har saadanne Indtægter. De kan efter min Mening slippe med at betale meget lidt til Øernes Underhold, og det er dog dem, der i væsentlig Grad udsulter Befolkningen. Det vilde derfor være ønskeligt, synes jeg, om man kunde faa en Reform af Beskatningsmaaden, og noget saadant er ogsaa lovet Befolkningen. Saa vidt jeg erindrer, har det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) givet Løfter i saa Henseende i 1906, da han var Ordfører her i Salen, og jeg kunde ønske at høre af den højtærede Finansminister, om han ikke finder det rimeligt at gaa til en Reform af Skattevæsenet, saa at Formue og Indtægt blev beskattet efter en stigende Skala.

Endelig maa jeg sige et Par Ord om